

men for lægerne, og den skulle sikre, at uddannelseskapaleten også svarer til behovet for de respektive specialer. Den skal også sikre et hurtigere og mere effektivt uddannelsesforløb.

De stillinger, som ikke er nødvendige som uddannelsesstillinger, har vi tænkt at omdanne til faste speciallægestillinger.

Reformen er godt i gang, men jeg tror ikke, man kan forvente, at den er gennemført før omkring år 2000.

For at styrke de driftsansvarliges indflydelse på og ansvar for videreuddannelsen, er der blevet etableret et kontaktforum for lægelig grund- og videreuddannelse. Kontaktforummet tæller bl.a. medlemmer fra de tre uddannelsesregioner. Specialistnævnet er ligeledes blevet styrket med tre medlemmer fra de tre uddannelsesregioner.

Den øgede inddragelse af de driftsansvarlige myndigheder vil give mulighed for at gennemføre den lægelige videreuddannelse langt mere effektivt og med bedre ressourceudnyttelse.

På sygeplejeområdet er det amtskommunerne og primærkommunerne ansvar, at der uddannes nok plejepersonale, dels ved at optage et tilstrækkeligt antal elever på sygeplejeskolerne, dels ved at der ansættes et tilstrækkeligt antal elever på de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

I april 1994 blev der indgået en aftale mellem regeringen, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Forbundet for Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd om at forstærke indsatsen på sygehus- og plejeområdet, og denne aftale medførte en forøget optagelse på de omhandlede uddannelser i 1995, og den forøgelse er videreført i 1996.

Det er regeringens opfattelse, at selv om vi øger tilførslen af ressourcer til sundhedsvæsenet og øger optagelsesantallet inden for sundhedsuddannelserne, er det ikke nok med det. Det kan ikke gøre det alene, for vi bliver også nødt til at se på, hvorvidt der med organisatoriske og ledelsesmæssige ændringer kan ske en bedre udnyttelse af de ressourcer, vi allerede nu bruger i systemet, sådan at sundhedsvæsenet i højere grad lever op til de forventninger, vi har til det, og det arbejder Sygehuskommissionen som bekendt på i øjeblikket.

Sygehuskommissionen afleverer til årsskiftet sin endelige rapport med anbefalinger om den fremtidige tilrettelæggelse af sygehusvæsenet, og regeringen vil så herefter optage forhandlinger med aftaleparterne med henblik på udmøntningen af kommissionens konkrete forslag.

Det overordnede mål kan vi vel nok alle blive enige om, og det er at indrette sygehusvæsenet, så vi på bedst mulig vis opfylder patienternes behov og forventninger. Det indebærer bl.a., at ventetiderne skal reduceres, og det er da også en gennemgående målsætning bag en række af de spørgsmål, som kommissionen er blevet bedt om at kigge på.

Sigtet er, at kommissionen skal give et positivt bidrag til den videre debat om sygehusvæsenets fremtidige indretning, og derfor vil jeg finde det rimeligt, at overvejelser om mere grundlæggende ændringer af sundhedsvæsenets opbygning nu afventer resultatet af kommissionens arbejde.

Men det skal stå helt klart, at regeringens målsætning er, at der sættes ind med en række initiativer, som kan øge fleksibiliteten og effektiviteten i sygehusvæsenet, og det indebærer bl.a., at arbejdsgangene på sygehusene forbedres, og at samarbejdet på tværs af amtsgrænserne styrkes. Specialefordelingen mellem sygehusene skal ændres, så vi også på den måde kan sikre kortere ventetider og ikke mindst en bedre kvalitet.

Der skal således ikke herske nogen tvivl om, at regeringen anser sundhedsvæsenet og herunder især sygehusvæsenet som et vigtigt område, som skal styrkes i de kommende år, men som spørgeren også kan se, så sker der meget på området, og meget er planlagt iværksat i den nærmeste fremtid.

Forhandling

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil starte med at takke ministrene, både statsministeren og selvfølgelig i særlig grad sundhedsministeren for den tale, som hun kom med. Og jeg kan i hvert fald høre ud fra den, at der er en rimelig forståelse for alle de elementer, som nødvendigvis må indgå i en forbedret folkesundhed.

Jeg er også overbevist om, at inden for regeringen og i regeringens rækker er der folk, der tager sundhedspolitikken meget alvorligt. Men det er jo et problem, som regeringen må forholde sig til, at man hver eneste dag kan læse bl.a. i aviserne om utilfredse borgere og utilfredsstilende forhold. Hvorfor er det sådan?

Det er Enhedslistens opfattelse, at det ikke kan affærdiges med f.eks., at danskerne skulle være blevet mere pylrede eller mere forkælede,